

ಬಂದು ನನ್ನೆದುರೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಅವ್ವಕ್ಕು ಆಸಕ್ತಿ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಯಾರಾದ್ದಾದರೂ ತಲೆಯಾಳಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಂಬಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸುಮ್ಮಾನಗಲಾರದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂರಾ ತರಗತಿಯಿಂದಾದರೂ ಒಂದಪ್ಪು ಗರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಬಂದು ಸಂಗ್ರಹವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾಡಿಸಿ ತಣ್ಣಿಗಾದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲೀಲ್ಲವೇಂದು ಸಣ್ಣಿದಾಗಿ ಬೆಂಬರಾಯಿತವೇ... ಇದೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಎರಡು ದಿನದ ತರುವಾಯ ಉಟಡ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಾಫ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ರಮ್ಮಾ ತನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಸ್ತುಕ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಳು. ನನಗೆ ಕುಶಾಹಲ. ನಿಥಾನವಾಗಿ ಮೊದಲ ಪುಟ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಅರೆ, ಏನಾಶ್ಯಯ್? ಅವಳ ಪ್ರಸ್ತುಕದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ನಾನಾ ಆಕಾರದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಸುಂದರ ಹಕ್ಕಿಪುಟ್ಟಿಗಳು. ಬೆರಗಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ, ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರಯ್ಯ ಸಫಲವಾಗಿತ್ತು. ರಮ್ಮಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೇಂದದ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ‘ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ತರಲೀಲ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ‘ಮಿಸ್ ನನಗೂ ಈ ಗರಿಗಳಂದ್ರೆ ತುಬ ಇವ್ವ... ಶಾಲೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ ನನಗಿಲ್ಲಂಗೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲ ಮಿಸ್...’ ಎಂದಿತು. ‘ನಿಮ್ಮ ಡೇರಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಂಗೂ ಅಂಥದ್ದೇ ದ್ಯುರಿ ಬೇಕು ಅನಿಸ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನ ಮಾಡೆಂದೆ ಮಿಸ್...’ ಎಂದವಳು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗಂತೂ ಖುಸಿಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲೀಲ್... ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡೆ. ಅವ್ವಕ್ಕು ನಾ ಬಂಯಸಿದ್ದಾದ್ದು ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಈಗಂತೂ ಗರಿಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲಂಕಾರದ ಆವರಣಕ್ಕು ಗರಿಗಳು ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಾರುಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗರಿಯ

